

Gastblog | Mooi zo - een festival over de niet-zo-mooie mode-industrie

Kleren kopen staat in de top drie van uitgaven bij jongeren. Maar weten ze wel wat ze kopen of waar het gemaakt is? Tijdens Fair Fashion, zochten leerlingen uit het middelbaar met de hulp van artiesten en experts dat uit. Fair Fashion van Villanella en DE Studio is één van de 8 projecten die ontsproten uit de Fashion Flows, het traject van Stadslab2050 dat circulaire mode vanuit Antwerpen een duw in de rug wil geven.

We starten dit artikel met een opdracht: kijk eens in je trui of shirt en zoek waar het stuk gemaakt is. Turkije? China? Bangladesh? Veel goedkope kledij wordt al lang niet meer in België gemaakt. Maar wat betekent dat precies, made in Bangladesh? En staan jongeren daar wel bij stil?

Cijfers om van te duizelen

We legden hen daarom wat cijfers voor uit de Schone Kleren-campagne. Duizelingwekkende cijfers. Cijfers zo groot, dat je de omvang nauwelijks kan vatten. In 2007 exporteerde China maar liefst 1640 miljoen kilogram kleren. Bangladesh, het meest beruchte textiel exporterende land ter wereld, nam 541 miljoen kilo voor zijn rekening. In dat land werken 4 miljoen mensen in 5000 textiel fabrieken. Ze zorgen zo voor 78 procent van alle export. De gemiddelde werkweek bedraagt er ongeveer 75 uur per week. Kunt u nog volgen? Het zijn cijfers die een gemiddelde mens, leerling, leek of leerkracht, met verstomming slaan.

Ook horen we: complexe productieketens, sjoemelende overheden, gigantische bedrijven en naïeve consumenten. Grote woorden die regelmatig vallen op MOOI. Maar wat heb jongeren daar nu zelf aan? Kunnen ze zich daar iets bij voorstellen in een wereld waar consument en producent elkaar

niet meer ontmoeten. De verhalen van Bengaalse arbeidsters helpen gelukkig om de toestand concreter te maken.

Zelf aan de slag

“Wij consumenten kunnen heel wat doen!” is een leuze die vaak wordt gescandeerd. “Informeer je”, hoor je zeggen. Al stellen jongeren zich evengoed de vraag of ze als consument wel zo veel macht hebben in een markt die door overheden en bedrijven wordt georganiseerd.

Na een intense cijfer- en statistiekensessie is er gelukkig nog even tijd voor creativiteit. Jeans worden gepimpt, oud leer krijgt een nieuw leven in de vorm van portemonneetjes en t-shirts krijgen een grondige zeefdrukbeurt. Tegelijk inspireren creativo’s met nieuwe ideeën over hoe mode duurzaam kan zijn. Het is heus niet alleen kommer en kwel in het modewereldje.

En de leerlingen? Die stonden even stil bij hun shirt uit Turkije of hun broek uit Bangladesh. Dat kleine kledingslabel zal voor hen gelukkig nooit meer hetzelfde zijn.

Deze cluster is slechts een van de activiteiten die Villanella & DE Studio organiseren om maatschappijkritiek te koppelen aan artistieke creatie. Met z’n allen leren we zo nadenken over hoe we onze samenleving nieuw leven kunnen inblazen, hervormen, mooier maken. Of het nu over voeding gaat, mode of politiek. Dankzij de stimulerende rol van Stadslab2050 kunnen Villanella & DE Studio dit programma verder uitwerken.

[gastblog](#) [1]

Bron URL: <https://stadslab2050.be/fashion-flows/fair-fashion/gastblog-mooi-zo-een-festival-over-de-niet-zo-mooie-mode-industrie>

Links

[1] <https://stadslab2050.be/tags/gastblog>